

Presveto Srce Isusovo

Evandjelje svetkovine Presvetog
Srca Isusova i komentar.

Evandjelje Iv 19, 31-37

Kako bijaše Priprava, da ne bi tijela ostala na križu subotom, jer velik je dan bio one subote, Židovi zamoliše Pilata da se raspetima prebiju golijeni i da se skinu. Dođoše dakle vojnici i prebiše golijeni prvomu i drugomu koji su s Isusom bili raspeti. Kada dođoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni, nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda.

Onaj koji je vidio svjedoči i istinito je svjedočanstvo njegovo. On zna da govori istinu da i vi vjerujete jer se to dogodilo da se ispuni Pismo: Nijedna mu se kost neće slomiti. I drugo opet Pismo veli: Gledat će onoga koga su proboli.

Komentar

Gospodinova muka je gotova. Njegovo Tijelo, ranjeno, podvrgnuto najokrutnijim mučenjima, sada je leš.

Međutim, iako je njegovo Srce prestalo kucati, iskazi njegove Ljubavi nisu završili. Postoji još jedan posljednji uzorak. Još uvijek postoje krv i voda: možda dva glavna simbola života. A Isus ih ne želi zadržati: upravo da bi nam dao život želio je umrijeti.

Crkveni oci napisali su mnoštvo lijepih razmišljanja o onome što podrazumijeva Kristova otvorena rana, što nam omogućuje da gledamo i razmatramo njegovo Srce. Neki će, poput svetog Augustina, inzistirati da, kao što je Eva rođena s Adamove strane, tako je i Crkva rođena s Kristove strane. Također je uobičajen osjećaj svetaca iz prvih stoljeća da su ta krv i ta voda jasne naznake izvora iz kojeg sakramenti teku. A preko svete Faustine znamo da je sam Isus želio da te dvije zrake budu prikazane na slici Božanskog milosrđa, jedna crvena, a druga bijela, predstavljajući krv i vodu njegova Srca.

Zato svečanost Presvetog Srca Isusova ima vrlo duboko značenje za kršćane. Kad se referiramo na čovjekovo srce, mislimo na njegove naklonosti, osjećaje, način ljubavi. No, kako nas podsjeća sveti Josemaría, „kada Sveto pismo govori

o srcu, to nije prolazni osjećaj koji donosi osjećaje ili suze. Govori se o srcu koji se odnosi na osobu koja se, kako je rekao sam Isus Krist, obraća sebi - duši i tijelu - onome što smatra svojim dobrom: jer gdje je vaše blago, ondje će biti i vaše srce
“(Susret s Kristom, br.164).

Ova posljednja fraza može biti poticaj da nas ponovno iznenadi ljubav prema Bogu: gdje je vaše blago, tamo će biti i vaše srce. Stoga sada, kada razmatramo Krista raspetog, kako daje svoj život za nas, otvorene rane i probodenog Srca, možemo potvrditi bez straha da ćemo pogriješiti: mi smo Božje blago.

Vrlo je značajno da je onaj koji to svjedoči sveti Ivan, isti onaj koji se na Posljednjoj večeri naslonio na Isusove grudi. Najmlađi apostol imao je jedinstvenu priliku osjetiti otkucaje Gospodinova srca, i jedini će u tom vrhunskom trenutku, koji je

gorljivo želio, biti osobito snažan. Tako reći, sveti Ivan osjećao je puls Božje ljubavi sve dok nije svjedočio njezinu posljednjem pulsiranju i potvrdio da je Isus živio i umro da bi nam dao život.

„Znali smo i vjerovali u ljubav koju Bog ima prema nama“ (1. Ivanova 4,16). Apostol koristi dva glagola: znati i vjerovati. To su dva traga koja nam mogu pomoći da iskoristimo današnju svetkovinu, koju cijeni popularna pobožnost Crkve. Sveti Ivan zna da prenosi nešto uzvišeno, što je nemoguće pretočiti u riječi, ali svejedno pokušava. Zato on u svojim pismima na svaki mogući način toliko naglašava da je Bog Ljubav. Zato si daje zadatak da nam sve kaže: jer zna da govori istinu, tako da i mi možemo vjerovati.

Poznavanje Presvetog Srca Isusova da vjerujemo u njegovu Ljubav je najdublja potreba našeg vlastitog

srca. Okrenimo se zagovoru Djevice i svetog Ivana, čija srca kucaju u skladu s Kristovim, da ne prestanemo biti zapanjeni ovom otajstvom: da smo blago Srca Božjega.

Luis Miguel Bravo Álvarez //
Yandri Fernandez - Getty
Images

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-solemnidad-
agrado-corazon-jesus-11-junio/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-solemnidad-agrado-corazon-jesus-11-junio/)
(3.08.2025.)